

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:46
מוצאי שבת.....8:15
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יהושע כ"א-כ"ב
בבלי.....שבת ח'
ירושלמי.....פסחים ל"ו
תוספתא.....טהרות י'
רמב"ם.....מלוה ולווה י"ח

שעה 9, גליון 25 (439)

פרשת כי תשא, פרשת פרה, י"ח אדר, שנת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חברים

יעדער מענטש האט ליב צו האבן חברים, קיינער האט נישט ליב צו זיין איינער אליין. ווען א מענטש דרייט זיך ארום אליין, ווערט ער פון דעם זייער טרויעריג און דעפּרעסט, אזוי ווייט אז די חז"ל זאגן אויף דעם (תענית כ"ג) "או חברותא או מיתותא" - אדער האט מען חברים, אדער ווינטשט מען זיך דעם טויט ח"ו. דאס ווייזט אויף די גרויסע געברויך וואס א מענטש האט צו האבן חברים, ווייל אן דעם האט מען נישט קיין שום טעם אין לעבן.

מען דארף אבער אויך וויסן ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט חברים. חברים און גוטע פריינד זענען טאקע זייער גוט און געשמאק צו פארברענגען מיט זיי, אבער דאס מיינט נישט אז מען קען זיך פארלאזן אויף א חבר בלינדער הייט. יעדער מענטש אויף דער וועלט מיינט זיך, יעדער זוכט נאר זיין אייגענע טובה, און אפילו דיין בעסטער פריינד איז אויך נאר אינטערעסירט אין זיין אייגענע טובה. ווי לאנג עס איז געשמאק אינאיינעם וועט ער טאקע זיין דיין חבר, אבער אין די מינוט וואס עס וועט אים אויסקומען בעסער אנדערש, קענסטו נישט וויסן וואס ער וועט דעמאלטס טון. דעריבער דארף מען שטענדיג האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ און געדענקען אז מען קען נישט געטרויען קיין שום מענטש אויף דער וועלט, מען דארף האלטן אפן די אויגן און קיינמאל קיינעם נישט געטרויען בלינדער הייט.

דאס איז נאר א וויכטיגער כלל וואס א מענטש מוז וויסן כדי צו קענען דורכגיין זיין לעבן בשלום און האבן א פרייליך לעבן אויף דער וועלט. מענטשן וואס פארלאזן זיך אויף חברים בלינדער הייט, ווערן נאכדעם זייער אנטוישט. דער חבר וועמען מען האט אזוי געטרויעט, און יענער האט ממש צוגעזאגט אז ער גייט העלפן; דער זעלבער איז נאר דער ערשטער דיר צו באגראבן ווען עס קומט אים אויס בעסער אזוי.

פארלאזן קען מען זיך נאר אויפ'ן אייבערשטן. אויף מענטשן קען מען זיך נישט פארלאזן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים ס, א) "ושוא תשועת אדם" - ס'איז פאלש צו ווארסן אויף די הילף פון א מענטש. ווי מער א מענטש זעט איין אז ס'איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף מענטשן; זיי קענען נישט, זיי ווילן נישט, און זיי וועלן נישט העלפן; אלץ מער עפנט זיך אויף זיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן. ער הויבט אן מער און מער צו שפירן אז דער איינציגסטער וואס

<<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

לחשב מחשבת

ווי מער א מענטש נעמט אריין אין זיך די אמונה פשוטה - ער חזקט זיך איין: 'קיינער קען מיר גארנישט טון, אלעס איז דער אייבערשטער', אלץ מער ווערט ער פרייליך און רואיג.

זייער אסאך מענטשן לייזן פון פחדים און דמיונות וואס מען רודפ'ט זיך אליין; דער רבי זאגט (תני מוה"ר, סימן תקט): א מענטש קען זיך זיצן ביי זיך אין א שטוב און אויסטראכטן א מעשה מיט א צווייטן וואס איז קיינמאל נישט געשען; ער רודפ'ט זיך אליין.

עס איז געווען אמאל א מענטש וואס האט געדארפט האבן א האק, ער האט געוואלט אויפאקערן ביי זיך די ערד; טראכט ער צו זיך: 'ווי קען איך שאפן א האק?' און ער כאפט זיך אז זיין שכן האט א נייע האק, ער וועט אים בעטן צי ער קען אים עס בארגן. אזוי טראכטנדיג הייבט ער אן אויס צו טראכטן אז דער שכן וועט אים דאך עס זיכער נישט וועלן בארגן, אזוי איז ער אריין אין נאך דמיונות, ער הייבט אן זיך צו קאכן און זיך אויפפעסן: 'פארנוואס איז ער אזא שלעכטער, וואס גייט אים אן מיר צו בארגן זיין האק?! ביז ער איז געווארן אזוי בכעס אז ער איז אריינגעלאפן צום שכן און אנגעהויבן שרייען אויף אים: "האלט דיר ביין האק, מוחל טובות, האק דיר אפ דיין קאפ מיט דיין האק!" דער שכן קוקט אויף אים, און פרעגט אים: "ר' איד, וואס שרייט איר אזוי, וואס האט פאסירט, מיט וואס קען איך אייך העלפן?" דער שכן קומט דאך פון זיינע דמיונות וכו', שרייט ער צוריק: "מאך דיר נישט אזוי באשעמט; מיט וואס קענסטו מיר העלפן? פרעגסטו? איך בעט דיר א גאנצע נאכט דיין האק, וואס ביסטו אזא שלעכטער, וואס גייט דיר אן מיר עס צו בארגן?!"

דאס איז א מעשה וואס פאסירט טאג טעגליך ביי מענטשן; מען זיצט אין שטוב און מען טראכט זיך אויס א מעשה וואס איז בלויז א דמיון. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כה) אז דער יצר הרע האט זיבן נעמען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סו"ה נב), אבער היינט - זאגט דער רבי - דארף מען אים געבן א נייעם נאמען: "כח המדמה", ווייל ער מאכט א מענטש זאל טראכטן שלעכטס, ער ברענגט אריין אין א מענטש שלעכטע מחשבות כאילו דער אייבערשטער איז ברוגז אויף אים און ער דארף אים נישט; נאכדעם, אז מען האט נישט קיין אמונה, הייבט מען אן צו ווערן א נצרך לבריות, מען הייבט אן טראכטן 'קיינער דארף מיר נישט וכו', און באמת קומט אלעס פון דמיונות.

דערפאר, אז א מענטש חזקט זיך איין די אמונה, ער זינגט זיך שטענדיג אונטער: 'אלעס איז דער אייבערשטער', קיינער קען מיר גארנישט טון, קיינער קען מיר נישט שלעכטס טון און אויף נישט גוטס טון, איז ער אלעמאל פרייליך.

(עצרתו אמונה שופטים חשע"ז)

א גוט ווארט

טייערער ברודער, הייב זיך אויף, דו קענסט נאך ווערן נאכאמאל ריין; געב נישט אויף, פרובר נאכאמאל צו זיין ערליך, קוק נישט וואס איז געווען. דער רבי האט אונז געלערנט אז אפילו מען גייט אין בלאטע זאל מען נישט ווערן שמוציג.

אזוי ווי עס האט פאסירט ביי די צדיקת אדל - דעם רביניס טאכטער, זי איז געגאנגען נאך געלט מיט נאך אפאר פרויען, אינמיטן וועג האט זיך אראפגעלאזט א גאס רעגן, עס איז געווארן א גרויסע בלאטע און אלע פרויען זענען געווארן פארשמירט פון די בלאטע, נאר אדל איז געבליבן זויבער, אפילו איר שידך איז געבליבן ריין; די פרויען וואס זענען מיטגעגאנגען מיט איר האבן זיך זייער געוואונדערט ווי אזוי קען זיין אז זי האט זוכה געווען צו אזא רואינקייט אז זי זאל קענען גיין אין בלאטע און נאך בלייבן זויבער, האט אדל זיי געזאגט: "מיין גרויסער טאטע - דער הייליגער רבי - האט מיר אויסגעלערנט א וועג אז אפילו ווען מען גייט אין בלאטע זאל מען קענען בלייבן ריין און זויבער."

(עצרתו אמונה תצוה תשי"ט)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

ספעלט נישט אויס צו דינגען טייערע קליידער פאר די עטליכע שעה פון די חתונה

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת יתרו, ט"ז שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מזל טוב פאר די שיינע שידוך וואס איר האט געטון מיט אייער זון, החתן... גרו יאיר; איר האט זוכה געווען צו באקומען א טייערע שנוה פאר א פלה, א תלמידה פון בית פיגא. א פלה מיט גוטע מידות, א פלה וואס צייכנט זיך אויס מיט צניעות; דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאל זען נחת ביי זיי און ביי אלע אייערע קינדער צוזאמען מיט אייער מאן גרו יאיר.

אז די חתונה וועט פארקומען מיטן אייבערשטן'ס הילף אין ישיבה פעלט נישט אויס קיין טייערע קליידער אנוצוטון די קינדער וכו'; עס קלעבט נישט מיטן פלאץ, אין בית המדרש קומט מען אנגעטון מיט שיינע איידעלע פשוטע קליידער, עס פעלט נישט אויס צו דינגען קליידער פאר די פאר שעה.

אז מען טראכט אריין מיט ישוב הדעת זעט מען אז דאס אויסגעבן געלט פאר די פאר שעה איז א גרויסע דמיון, עס איז נישט קיין אידישע מנהג; עס האט זיך אריין געכאפט פון די אומות העולם, אנוצוטון פאר די נאכט פון די חתונה טייערע קליידער פאר די געשוויסטער, עס פעלט נישט אויס.

איך האף צום אייבערשטן אז איר וועט מיר העלפן אריין ברענגען אין די קהלה דאס וואס מוהרא"ש האט אלע יארן געוואלט אריין ברענגען, איר וועט זיין א ביישפיל צו ווייזן פאר די קומענדיגע דורות ווי אזוי מען מאכט חתונה א קנין, אן קיין זייטיגע זאכן נאר טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.
(צאתו אמנה יתרו תש"פ)

שטייט אים צו די האנט און איז אים גרייט צו העלפן איז נאר דער אייבערשטער אליין. די ראשי תיבות פון די ווערטער "שוא תשועת אדם" איז די זעלבע ראשי תיבות ווי די ווערטער "א' שפתי תפתח". דאס איז מרמז אויף דעם אז ווי מער מ'זעט ווי פאלש ס'איז זיך צו פארלאזן אויף די הילף פון מענטשן, אלץ מער רעדט מען צום אייבערשטן.

דאס איז ביי אלע סארט זאך אזוי אז מען קען זיך נישט פארלאזן אויף א מענטש, ספעציעל זעט זיך עס אבער מער ארויס ווען עס קומט צו געלט זאכן. דער רבי פלעגט אנווארענען אנשי שלומינו אז מען זאל זייער אכטונג געבן אויף די געלט, נישט צו פארלוירן אידיש געלט. מענטשן זענען אבער זייער נישט פארזיכטיג ביי דעם, ווען עס קומט איינער וואס זאגט צו גאלדענע גליקן אויב מען וועט איינשטעקן ביי אים דאס געלט, ער זאגט צו אז מען וועט מאכן דערויף טאפלט און טריפלט, טראכט מען נישט צוויי מאל איידער מען געבט יענעם אוועק דאס גאנצע אויסגעהארעוועטע געלט. און עס גייט נישט אריבער קיין לאנגע צייט און די גאנצע געלט איז שוין פארלוירן און מען דערזעט זיך אויסגעזעקלט אינגאנצן. די איינציגסטע זאך וואס מען קען נאך מעגליך צוריק באקומען פון יענעם, איז נאר אז ער וועט דיר אפטר איבערבעטן...

עס איז געווען אמאל א איד פון אנשי שלומינו פון ארץ ישראל וואס פלעגט ארויספארן יעדעס יאר קיין חוץ לארץ צוזאמנעמען געלט. איינמאל האט ער געהאט ביי זיך אפגעשפארט א סכום פון פינף טויזנט דאלער, און דאן איז צוגעקומען צו אים א מענטש און אים איבערגערעדט אז ער זאל איינלייגן דאס גאנצע געלט ביי אים, און ער וועט דאס צוריק באקומען מיט גאר גרויסע פארדינסטן, פיל מער פון די געלט וואס ער לייגט איין. דער איד האט זיך געלאזט איבער רעדן, ער איז געווען גאר פרייליך אויף די גרויסע מצאה וואס איז אים אונטער געקומען, און האט אהינגעגעבן פאר יענעם זיין גאנצע אפגעשפארטע געלט. נאך מער איז ער פרייליך געווארן ווען עס איז אריבער א חודש און יענער האט אים שוין אנגעהויבן אריינצושיקן די חודשליכע סכום וואס זיי האבן אפגעשמועסט, און אזוי ווייטער האט ער באקומען די צווייטע חודש, און די שמחה פון דעם איד איז געווען גאר גרויס. אבער דא האט זיך עס געענדיגט... ווען עס איז געקומען צום דריטן חודש האט אים יענער קלאר געשטעלט אז ער האט אנגעזעצט דעם גאנצן געשעפט; עס טוט אים זייער לייד, אבער דאס געלט איז מער נישט דא צו באקומען. און דער איד איז געבען געבליבן בעירוהם ובחוסר כל.

ווען מוהרא"ש האט געהערט די מעשה האט ער געזאגט פאר אנשי שלומינו אז די מעשה איז א לעבעדיגער ביישפיל אויף דעם וואס ער האלט אין איין ווארענען און חזר'ן אז מען קען זיך נישט פארלאזן אויף מענטשן, מען קען נישט געטרויען קיין מענטשן, און זיכער נישט ווען עס קומט צו געלט זאכן. דאס איז זייער נאריש אוועקצוגעבן זיך גאנצע אפגעשפארטע געלט פאר א מענטש וואס וויל בלויז שפילן מיר דיר.

דאס איז נישט עפעס א אומגעווענליכע פאסירונג וואס געשעט זעלטן, דאס איז א טאג טעגליכע ערשיינונג אז מענטשן ווערן אריינגעכאפט אין אזא סארט פאסטקע. עס זענען דא געריבענע שווינדלער וועלכע גייען ארום צו פארנארן מענטשן אז אויב מען וועט איינשטעקן דאס געלט ביי זיי, וועט מען מאכן אויף דעם גרויס געלט. און ווען דער שווינדלער האט שוין אריינגעכאפט גענוג פיש אין זיין נעץ, ער האט זיך שוין אנגעקליבן גענוג און נאך געלט, דאן הייבט ער זיך אויף און אנטלויפט דערמיט, און ער רופט אויס אז ער האט פשוט אנגעזעצט און ער האט מער נישט דאס געלט.

מען דארף פשוט נוצן אביסל דעם שכל און אריינקלערן אז אויב א פרוואטער מענטש זאגט אז ער קען געבן מער פראצענט פון וויפיל די באנק געבט, איז שוין א סימן אז ער איז א ליגנער. דאס שמעקט שוין נישט פון קיין אויסגעהאלטענע געשעפטן. פארשטייט זיך אז אין אנהויב וועט יענער אנשטעלן א שיינ פנים, און ערליך אריינשיקן יעדן חודש די באשטימטע צאלונגען, און מיט דעם געבן דעם געפיל אזוי ווי אלעס פארט אויף די גוטע דירעקציע. דאס ארבעט אזוי ווי דער שפיל פון די לאטעריעס און די געמבל-שפילן, וואו די געלונגענע שווינדלער זעען דערצו אז אין אנהויב זאל דער מענטש פארדינען עפעס קלייניקייטן, און דאס זאל געבן דעם אפעטיט פאר'ן מענטש אריינצולייגן נאך און נאך געלט, זיי זאגן אים: "דו זעסט דאך וואסערע גוטע מזל דו האסט אז דו פארדינסט פונעם געשעפט, יעצט לייג אריין דיין גאנצע געלט און דו וועסט נאך מאכן דערויף פיל פאליס..." און דער נאר איז דער וואס פאלגט זיי און לייגט טאקע אריין א גרויסע סומע געלט, און דארט ענדיגט זיך די מעשה...

און צומאל גייט עס נאך ווייטער. זיי קענען זאגן פאר א מענטש: "דו ווייסט דאך אז עס גייט אזוי, אמאל פארדינט מען און אמאל פארלירט מען. פרוביר נאך גיין מאל און וועסט צוריק דאס גאנצע געלט מיט נאך גרויסע פארדינסטן", און דער מענטש גייט און ער בארירט זיך נאך אן פרישע געלטער מיט די האפענונג אז נאכדעם וועט ער אלעס קענען אפצאלן און עס וועט אים נאך אויך איבערבלייבן אין די זייט. און ווי פארשטענדליך פארלירט ער אויך די געבארטע געלט, און יעצט איז ער שוין אויך געווארן א גרויסער בעל חוב צו זיינע אלע צרות. ער קען זיך שוין נישט דרייען אויפ'ן גאס ווייל ער וויל נישט טרעפן זיינע בעלי חובות.

און אינצווישן, ווי לאנג מען דרייט זיך ארום צו בארן פון דעם און באצאלן פאר יענעם, קומט שוין אן דער מלאך המות און מען לייגט שוין אויפ'ן בית עולם. עס שטייט אין תקוני זוהר (תקון ג' מהתקונים האחרונים) אז געלט שמיכלט צו א מענטש אויף די וועלט, עס הרג'ט אים אבער אויף יענע וועלט. די בעסטע זאך איז נאר ווען מען פארלאזט זיך נישט אויף מענטשן, מען האט נאר בטחון אינעם אייבערשטן, ווייל נאר אויף אים קען מען זיך אמת'דיג פארלאזן.

חברים פון די גמרא

אין אומאן האט געוואוינט א איד פון אנשי שלומינו מיט'ן נאמען ר' מתתיהו, ער האט זיך געפירט אז ווען עס איז אויף אים דורך א שוועריקייט, ער האט זיך געמוטשעט מיט א צרה, פלעגט ער אינמיטן לערנען זאגן: "אמר רבא, אמר רבא, רבא, רבא, רבא, העלף מיר ארויס און בעט פאר מיר אז איך זאל געראטעוועט ווערן פון די צרה. אמר אביי, אביי, אביי, העלף מיר ארויס מיט דעם פראבלעם". און אזוי ווייטער ווען ער האט דערמאנט א נאמען פון תנא אדער אמורא, האט ער געבעטן פון יענעם אז ער זאל אים קומען צו הילף. די מענטשן וועלכע האבן דאס צוגעקוקט האבן געשפירט אז ער רעדט ממש צו די הייליגע צדיקים וואס ווערן דערמאנט אין די גמרא. אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין ירושלמי אז ווען א מענטש לערנט תורה דארף ער זיך פארשטעלן אזוי ווי דער תנא אדער אמורא שטייט אים פאר די אויגן.

דאס זענען נא גוטע חברים. א מענטש וואס זוכט אמת'ע חברים קען נעמען די הייליגע תנאים און אמוראים פאר זיינע חברים, ווען ער לערנט משניות אדער גמרא זאל ער שפירן ווי די הייליגע צדיקים זענען זיינע חברים, און ער קען זיך מזכיר זיין ביי זיי אז זיי זאלן אים ארויסהעלפן, און זיי וועלן אים טאקע זיכער העלפן.

דער רבי זאגט (ספר המדות, צדיק ח"ב אות כ') אז ווען מען דערמאנט די נעמען פון צדיקים העלפט דאס אז מען זאל קענען ברענגען ישועות ממש שלא בדרך הטבע. רבי נתן האט געמאכט א ספר "שמות הצדיקים" וואו עס ווערט אויסגערעכנט אלע צדיקים צו זאגן זייערע נעמען און געהאלפן ווערן דורך דעם. אבער ווען מען לערנט און מען באגעגענט זיך מיט נעמען פון צדיקים, איז דאס די זעלבע חשבו, און מען קען דאס אויסנוצן אויף זיך אויסצובעגאן...

אי חז"ל ווערט א תלמיד חכם אנגעווארן א "חבר" (ע"ו במסכת דמאי ובעוד הרבה מקומות). דאס מיינט אז א תלמיד חכם און א צדיק איז דער בעסטער חבר פאר א מענטש. ווען א איד איז נאנט מיט א צדיק, דאן האט ער א ריכטיגער חבר וואס וועט אים ארויסהעלפן אין לעבן.

די גמרא זאגט (ברכות ס"ג): זייער הארב אז א מענטש דארף לערנען מיט א חבר און נישט אליין. פון דעסט וועגן האט מיר געזען אסאך גרויסע צדיקים אז זיי זענען געווען פארשלאסן ביי זיך אינדערהיים און און געלערנט אליין. דאס איז געווען ווייל זיי האבן גענומען די הייליגע תנאים און אמוזאים אלס חברים. ס'איז נישטא קיין בעסערע חברים פון דעם.

וואויל איז דעם וואס באהעפט זיך נאר צו די הייליגע צדיקים און נעמט זיי אלס חברים, און ער געבט אכטונג נישט צו געטרויען און זיך פארלאזן אויף א סתם חברים וועלכע קענען אים זייער אנטוישן.

(שיחות מוהר"ש חלק ה' ערך חברים וחלק ג' ערך בטחון)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (נז)

אין קורצן פון פרעיר: דער הייליגער רבי געפונט זיך אין טבריה.

ווען דער רבי איז דעמאלט געווען אין טבריה, האט זיך דאן אפגעשפילט די באקאנטע מעשה מיט'ן מסור וואס איז געווען דארט אין שטאט. די מעשה איז געווען אז איינער איז געקומען פון חרץ לארץ, און אזוי ווי ער האט זיך געוואלט חפצנען צום פרישן פאשא, איז ער געווארן א מסור רחמנא ליצלן, ער האט געמאכט פילע מענטשן צום פאשא, און ער האט אפגעטאן גאר אסאך צרות פאר די ארטיגע איינוואוינער.

דורך זיינע מסירות זענען פילע חשוכע אידן ארעסטירט געווארן און האבן געשמוקט אין א שווערע טורמע, אין א טיפן גרוב, פאר ניין וואכן, ביז ווען די ספרדישע אידן זענען געגאנגען צום פאשא און פאצאלט גאר אסאך געלט, און אזוי האט ער באפרייט די אידן.

דערנאך זענען זיי געגאנגען און געכאפט דעם מסור, און אים געוואלט דערשטיקן צום טויט, ער האט זיך אבער געמאכט אזוי ווי ער איז שוין געלשטארבן, און דערנאך האט ער זיך אויפגעוועקט און ער האט זיי געמאכט, ביז ער האט באקומען רשות פונעם פאשא אז ער קען טון מיט'ן שטאט וואס ער וויל, ער איז געווארן דער הערשער איבער די שטאט.

ער איז אנגעקומען אין שטאט מיט גרויס כבוד, מיט אראבישע סאלדאטן וואס האט אראבישע אידן מיט גרויס גדולה און כבוד, און גלייך זענען אלע איינוואוינער פון שטאט אנטלאפן, ס'זענען נאר איבערגעבליבן די פרויען און קינדער. ס'געווען דארט גרויסע וויינערעיען אין יעדע הויז, ס'איז געווארן ממש אן איבערקערעניש.

דער רבי האט אויך געוואלט אנטלויפן, ער האט אבער נישט געקענט ווייל ער איז געווען זייער פארשלאפט און שוואך. ער האט שוין אנגעהויבן ארויסצוגיין אבער פון די גרויסע שוואכקייט וואס האט אים אנגעכאפט האט ער זיך געמוזט צוריק קערן.

דאס איז אבער געווען א גרויסע חסד פונעם אייבערשטן אז דער רבי איז נישט אנטלאפן, ווייל דורך דעם האבן אלע מענטשן אויך געקענט צוריק קומען, ווייל דער מסור האט זיך זייער שטארק מנגיע געווען פאר'ן הייליגן רבי'ן, ער איז אויפער געקומען צום רבי'ן מיט גרויס חכמה. און דערווייל האט דער רבי געשיקט זיין באגלייטער ר' יצחק ער זאל גיין אויסוועגן אין שטאט אז יעדער זאל צוריק קומען.

דער רבי איז זיך אומגעגאנגען מיט אים מיט גרויס חכמה, ביז ער איז ממש אנגאנגען בעל געווארן פאר'ן רבי'ן. דער מסור האט זיך אהערגעשטעלט ווי ער וואלט געווען אן ערליכער איד, ער האט גערעדט מיט'ן רבי'ן איבער חסידות, און דער רבי האט זיך געמאכט אזוי ווי ער ווייסט גארנישט ווער ער איז באקומט, ער האט זיך געמאכט ווי ער האלט זייער שטארק פון אים, און דער רבי האט אים געזאגט אז ס'פאסט פאר אים ערליכער הערשער זיך אויפצופירן ווי א חסיד און אן עניו, און צו מתפלל זיין אויף צרות ישך'אל.

דער רבי האט אים געזאגט אז ער זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן תהלים, און דער רבי האט אים געזאגט, "אויב וועסטו קענען דא זאגן תהלים מיט גרויסע בכיות, אין פארנט פון אלע אינגעלייט דא, וועל איך זען אז דו האסט טאקע נישט קיין גאונה אין דיר", און דער מסור האט טאקע אזוי געטון, ער האט גלייך אנגעהויבן זאגן דארט תהלים, און ס'איז אים גערייען טרערן פון די אויגן.

שפעטער איז דער מסור קראנק געווארן, אבער ער האט ווייטער אנגעהאלטן מיט זיין רשעות און געשטעלט שווערע ביי אלע טויערן פון שטאט אכטונג צו געבן אויב געקומען נישט אן קיין משולחים פון חרץ לארץ, ווייל דאס איז געווען זיינע מסירות אז מ'ברענגט אריין גאר אסאך געלט פון חרץ לארץ קיין ארץ ישראל. אבער די אידן האבן געשיקט דעם רבי'נס באגלייטער ר' יצחק קיין חיפה, און ער האט דארט אפגענומען דאס געלט פון די משולחים און עס געברענגט צום רבי'ן אויף טבריה, און דער רבי האט זיי עס געגעבן אויסצוטיילן.

ווען דער מסור איז צוריק געקומען צו די פוחות האט ער שטאלצירט אז ער וועט נאך אפטון אסאך רשעות פאר די אידן, אבער צום סוף איז ער נאכאמאל קראנק געווארן און איז געשטארבן.

דער רבי איז געווען זייער פרייליך אז ער האט געהאט די זכות צוריק צו ברענגען אלע אידן אין שטאט, און ווען דער עולם איז צוריק געקומען האבן זיי זיך זייער געפרייט מיט'ן רבי'ן.

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קען איך מאכן

אז מיין מאן זאל

אהיימקומען צייטליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן זישר כח פאר אלע אייערע חיזוק און עצות.

איך בין א מאמע פון עטליכע פיצלעך קינדער, און איינע פון זיי איז ליידער נישט געזונט ל"ע. מיין מאן ברענגט ב"ה פרנסה אין שטוב, און אלעס פארט מיט א סדר ב"ה.

מיין מאן'ס ארבעטס פלאץ איז נישט צו ווייט פון אונזער הויז, נישט צו לאנג אהיים צו שפאצירן, ער האט אבער א איד וואס ארבעט מיט אים וואס קען אים אהיימברענגען מיט זיין קאר א שעה שפעטער פון ווען ער דארף אהיימקומען, און מיין מאן כאפט זיך פסדר צו צו דעם, און ער ווארט אן איבריגע שעה ביי די ארבעט, צו קענען קומען מיט די קאר.

איך ווער ממש צעריטן אויף שטיקער אינדערהיים, איך דארף לויפן פון איין קינד צום צווייטן די גאנצע צייט, און איך ווארט שוין קוים אז ער זאל אהיימקומען פון די ארבעט און צולייגן אביסל א האנט, אבער כמעט יעדן טאג קומט ער אן א שעה שפעטער, מיט'ן זעלבן תירוץ אז ער האט געווארט פאר די קאר.

איך האב ב"ה גוטשהארציגע שכנים וואס לייגן צו א האנט אביסל, אבער רוב צייט דארף איך אליין זיך אפגעבן מיט די קינדער, און עס טוט מיר זייער שטארק וויי אז מיין מאן פארשטייט אפילו נישט ווי שווער איך ארבעט מיט די קינדער, ער האלט אז איך טרייב איבער און ס'איז באמת נישט אזוי געפערליך אז איך שטרענג זיך אזוי שטארק איבער אינדערהיים.

איך האב אים שוין געבעטן מיט גוטנס און מיט טרערן, אבער עס בלייבט ווייטער ביים אלטן. איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

א פרוי איז אמאל געקומען צו א רב פארלאנגען א גט, זי וויל זיך גט'ן פון איר מאן; האט דער רב איר געפרעגט פארן וואס זי וויל זיך גט'ן פון אים, האט זי געזאגט: "מיין מאן קומט אהיים זייער שפעט, איך דארף אליינס זיין מיט די קינדער, איך האב שוין אלעס פראבירט אבער עס העלפט גארנישט, איך קען מער נישט אזוי אנגיין, איך וויל א גט", זאגט איר דער רב מיט גרויס חכמה: "אז דו וועסט זיך גט'ן וועט ער נישט אהיים קומען פרעיר, עס וועט דיר נישט העלפן".

די מעשה זעט אויס ווי א וויץ אבער אז מען טראכט אריין ליגט אין דעם זייער א טיפע חכמה, א מענטש וויל אנטלויפן פון זיינע פראבלעמען לויפט ער אריין אין טיפערע פראבלעמען. אז עס איז שווער ווען דער מאן קומט אהיים שפעט וועט דאך זיכער זיין שווערער ווען עס וועט בכלל נישט זיין קיין טאקע אין שטוב, אז יעצט איז שווער מיט די קינדער און די וויקטשאפט אז ער קומט אהיים שפעט, וואס וועט זיין אן א מאן, אן א טאטע? וועט דאך זיין גאר ביטער.

אז איר ווילט טאקע אן עצה זאלט איר אריין געמען ביי זיך וואס מוהר"א"ש האט געלערנט מיט אונז, מוהר"א"ש האט אונז אויסגעזאגט דעם סוד ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו לעבן א גוט לעבן, דער סוד פון האבן א גוט לעבן איז מען זאל שטענדיג האלטן קאפ און זוכן צו "זיין קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון העלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן ווי מען קען זיין קלוג. שלמה המלך זאגט (משלי י"א): "חכמות נשים בנותה ביתה", א קלוגע פרוי בוט אויף איר הויז, "ואולת בתייה תהרסנו", און א גארשיע פרוי צעברעכט עס מיט אירע אייגענע הענט.

ווען מען הערט אייער זייט וואס איר דערציילט זענט איר הונדערט פראצענט גערעכט, אבער דא דארף מען אביסל חכמה, אביסל שכל; אז איר וועט רעדן שוין צו אייער מאן, איר וועט אים אפוארטן מיט א שמיכל און אים אויפגעמען ווארעם נכו', וועט איר זען ווי עס וועט זיך טוישן, סיי ביי אייך און סיי ביי אים, קודם ביי אייך וועט זיך טוישן אז איר וועט נישט זיין כפעס, איר וועט זיך פרייען אויף דאס <<<<<<

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".
צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 347-509-4908

ביטל וואס ער איז נא אין שטוב, און ביי אים וועט זיך אויך טוישן, ער וועט ליב האבן אהיים צו קומען, ער וועט אהיים קומען גלייך נאך ארבעט.
 עס וועט אייך זיין זייער שווער דאס צו טון, בפרט ווען איר האט שוין א לאנגע צייט אין אייער הארץ אנטקעגן אים וכו', וכו'; מיט דעם אלעס געט איך אייך זייער, איר פון אייער זייט זאלט רעדן שוין צו אים, זייט ווייטער ווארעם צו אים און ווארטס אים אפ מיט א שמייכל וכו'. א קלוגע פרוי האט די מעגליכקייט אינגאנצן איבערצוגרייך איר מאן לטובה; איך פֿעט אייך, ווארטס אויס אויך א לשוועה און אנטלויפט נישט. עס איז נישט קיין חכמה צו צעברעכן א שטוב ווען מען קען עס נאך ראטעווען.

שלמה המלך זאגט (משלי כו, יט): "פמים הפנים לפנים, פן לב האדם לאדם", אזוי ווי ווען מען קוקט אין וואסער זעט מען זיך - ווען מען שמייכלט זעט מען א שמייכל און ווען מען איז זוער זעט מען א זוערע בילד; אזוי איז א מענטש צום חבר - ווען מען שמייכלט שמייכלט יענער צוריק און ווען מען איז שלעכט, איז יענער שלעכט צוריק צו דיר. געדענקט, דאס גאנצע לעבן איז אזוי ווי א שפּיגל, אויב מען שמייכלט צו א שפּיגל, זעט מען ווי איינער שמייכלט צוריק און אויב מען ווייזט א זוערע פנים ווייזט יענער צוריק א זוערע פנים. דערפאר, זוכט נישט צו זיין גערעכט, נאר האלטס פאר אייערע אויגן די ווערטער: "זיי קלוג, נישט גערעכט", איר זאלט זיין דער וואס פֿעט איבער און רעדט שוין.

קיינער האט נישט ליב קיין קריטיק - בפֿרט קריטיק פון די אייגענע ווייב; אז איר וועט שרייען אויף אייער מאן וועט איר גארנישט אויפטון, איר וועט נאר ערגער מאכן, ווייל די נאטור פון א מאן איז אז ער האלט זיך גרויס, מענער האבן ליב צו זיין די בעלי בתים וכו', זיי ווילן נישט אז די ווייב זאל זיי אריין זאגן וכו' וכו'; דערפֿער זאלט איר רעדן צו אייער מאן שיינערהייט, געבט אים דעם פֿבֿוד, נישט מיט א נערוועזקייט און גערעגטקייט, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי טו, א): "מענה רף, לשיב חמה", איינער וואס רעדט שוין און אייך געמט אנוועק צוריק; אז איר וועט שרייען אויף אייער מאן וועט איר גארנישט אויפטון, ער וועט נישט

צוהערן וואס איר זאגט, ער וועט זיך נאר אויפֿרעגן און צוריק שרייען, און עס קען נאך גיין ווייטער, אז ער וועט אנהויבן שעלטן אָדער גאר הייבן הענט.

איר שרייבט אז איר האט שוין פרובירט מיט שיינעם; עס איז שווער אנצונעמען אז עס איז וואו וואס איר זאגט ווייל מיט שיינעם פועלט מען, קען זיין אז איר האט פרובירט צו רעדן שוין אָבער אַן סבֿלנות, אַן געדולד, ווייל ווען מען רעדט שוין און מען האט געדולד קען מען איבעררייען דעם שווערסטן נאטור, מען איבעררייען דעם שווערסטן מענטש אים צו מאַכן גוט. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלפֿה אין אלע ענינים. (עצמו אמונה תצוה תשי"ח)

די חתונה לאדענונג וואס הענגט אין שול, און ספֿאַרט פאר די מחותנים אסאך געלט, צייט, און כח

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

עס קומט די צענטע חתונה אין בית המדרש

דעם קומענדיגן דינסטאג ויקהל-פקודי וועט א"ה פארקומען די צענטע חתונה בהיכל הבית המדרש, וואס וועט "גארנישט" קאסטן פאר די מחותנים, אזוי ווי ביי די אלע פריערדיגע חתונות אין ישיבה.
 עס וועט גיין אונטער די חופה החתן יחזקאל בן מוה"ר אלימלך שארף שליט"א, חתן הרה"צ ר' יצחק לעסער שליט"א, עב"ג בת מוה"ר עזרא ביום הי"ו בן הרה"צ ר' דניאל שליט"א.

עס דערפרייט דאס הארץ צו זען ווי תלמידי היכל הקודש האבן דעם קאפ אויפן פלאץ, זיי זוכן נישט אויסגעבן טייער אידיש געלט פאר נארישע כבוד המדומה, זיך איינזעצן אויף א איינער קוקט עס בכלל ארויף, נאר מיטאכט חתונה אויפן פשוטסטן און ביליגסטן אופן, בלויז ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן אז מ'דארף חתונה מאכן די קונדער.

ווי מ'האט שוין געזען ביי די פריערדיגע חתונות אין בית המדרש, זענען די חתונות געווען גאר גאר פרייליך, מ'האט געטאנצן און משמח געווען אויף גאר א שטארקן פארנעם, און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז די אלע איבריגע נארישקייטן אויף וואס מענטשן ווארפן געלט אין מיסט, העלפֿן בכלל נישט ארויס צו די שמחה. די איינציגסטע זאך וואס האט געפעלט ביי די חתונות איז נאר געווען די חובות.

די מחותנים געבן איבער אז זיי האבן נישט געדורקט און נישט געשיקט קיין חתונה בריוועלד, ווער עס וויל קען ארויפקומען אנוואונטשן מול טוב און זיך מיטפרייען (ביגעלייגט איז די חתונה בריוועל וואס הענגט אין שול).

די באוואוסט וועט פארקומען דעם שבת קודש פ' כי תשא אין בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב אין בארא פארק 41 St. 1011, און די חתונה וועט פארקומען דינסטאג נאכמיטאג אין ישיבה אין וויליאמסבורג.
שמח תשמח רעים האהובים!

פרייליכע פורים טעג אין ישיבה

אום פורים נאכמיטאג זענען זיך אנשי שלומינו צוזאם געקומען צו די סעודת פורים בהיכל הישיבה, נאך די סעודה האט מען ארויסגעלאזט אין פייערליכע טעגן בתופים ובמחולות, און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים, בימים ההם - וואס מיר זענען ניצול געווארן פון המן הרשע, און מקבל געווען די תורה פון פריש - "קימו וקבלו היהודים". ובזמן הזה - אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבין, וואס לערנט אונז שטענדיג אנצוהייבן פון פריש, זיך נישט לאזן פארפירן פונעם יצר הרע, נאר שטענדיג נאכאמאל צוריק קומען צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, און אזוי וועלן מיר זיכער שטענדיג מצליח זיין.
 א גרויסער עולם אנשי שלומינו זענען זיך צוזאם געקומען פון נאנט און ווייט זיך צו פרייען אינאיינעם, און מיטן אייבערשטנס הילף האט מען יכער גע'פעולט' ישועות און רפואות פאר די גאנצע יאר.
והימים האלה נזכרים ונעשים!

בחורי הישיבה שוין אויפגענומען בעצם יום הפורים

אזוי ווי אין די פאראנגענע יארן זענען די בחורים פון ישיבה אויך דאס יאר ארומגעגאנגען אום יום טוב פורים צו די נדיבים בעם, צוזאמגענומען באשטייטערונגען פאר די הייליגע מוסדות.
 די בחורים זענען אויפגענומען געווארן מיט גרויס פרייד, וויסענדיג פון וועלכע ישיבה עס האנדלט זיך, א ישיבה וואו די בחורים לעבן מיטן אייבערשטן, א ישיבה וואו יעדער בחור לערנט יעדן טאג בהתמדה רבה, בחורים וואס זענען אויסגעצייכנט מיט יראת שמים, מדות טובות, און איידלקייט, וואס מען טרעפט זעלטן.
 עס זענען צוריק געהערט געווארן גאר גוטע גריסן, ווי די חשובע נגידים האבן גאר שטארק הנאה געהאט, עס האט זיך שטארק אנגעזען די דרך ארץ און איידלקייט פון די בחורים, און זיי האבן זיך אנגערופן מיט ווארימע סכומים. מיטן אייבערשטנס הילף איז עס אריבער מיט גאר גרויס הצלחה, דער אייבערשטער זאל העלפֿן ווייטער. ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עיצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סדידים, USB, SD, און נאך; דעליזערע צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908**

ווערט געהאלפן!

הערט פילע פערזענליכע ישועות פון מענטשן וואס זענען געהאלפן געווארן דורכ'ן בעטן דעם אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך **קול ברסלב**
212-444-9191
 1. 7. 1

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

מוה"ר אלימלך שארף שליט"א
 צו די שמחת החתונה פון זיין זון
 החתן יחזקאל הי"ו עב"ג למזל טוב

 החתן אברהם ראטענבערג הי"ו
 צו זיין שמחת החתונה עב"ג למזל טוב

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
 03303502361 / 212-444-9169 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג **347-630-2876**